

Roodkapje en de boze heks.

Heupwiegend op het ritme van de muziek staat daar een blonde verschijning, verkleed als roodkapje, op een karnaval feestje. Samen met haar vriendin, verkleed als de boze heks met een lang kleed en een punthoed met brede rand, staan ze met een glas in hun handen een beetje wiegend rond te kijken. Ik aan de bar, verkleed als mezelf met mijn biertje, neem deze twee vrouwtjes ter studie. Twee vrouwtjes die alleen staan is niet gebruikelijk, zullen waarschijnlijk wel vriendjes bij horen dus ik neem rustig de tijd om de boel in de gaten te houden. Bovendien heb ik nog wat biertjes extra nodig om tot de actie te durven overgaan.

Bij een roodkapje hoort een boze wolf dus die optie wordt geëlimineerd, rest er nog de boze heks. Ik wenk naar de vrouw achter de bar en vraag of ze die twee dames daar iets te drinken wil aanbieden van mij. Beetje vrouw die zichzelf respecteert aanvaard of weigert een aangeboden consumptie zodat je als man voldoende weet maar dergelijke vrouwen bestaan niet meer. Je kan je hele bankrekening leeg trakteren zonder de interessefactor te kunnen peilen.

Een Bacardi-Cola en een Wodka-Redbull. Een regelrechte aanslag op mijn financiële toestand, dat begint al goed. Hopelijk krijg ik daar iets voor in de plaats. Roodkapje is wel vriendelijk en glimlacht af en toe eens naar mij maar de interessefactor van de boze heks sterkt mijn zelfvertrouwen. Als ze zo met haar kontje blijft wiegen spring ik hier dadelijk van mijn barkruk af, neem haar in mijn armen en dans met haar. Als er nu iets is wat ik goed kan dan is dat dansen. Spontaan beginnen mijn schouders mee te bewegen op het ritme van de muziek waardoor hare « sensuele heupwiegendheid » er een schepje bovenop doet. Is het nu mijn inbeelding of komt ze echt elk danspasje met haar voetjes schuifelend dichterbij mijn richting uit? Ik voel ze aan de leiband trekken die rond mijn nek hangt alsof ze de lijn steeds strakker aanhaalt. Nog een kleine ruk en ik donder van mijn kruk af.

Die finale ruk komt dan uitgerekend door de slagerzanger Frans Bauer. De DJ heeft een ritmisch schijfje van hem in de muzikale gleuf geschoven waardoor het apparaat het inslikt en de data transformeert naar geluidsgolven die door de PA installatie dreunen.

Mijn benen leven een leven van zichzelf en brengen mijn hele zijn tot voor de boze heks. Voorzichtig leg

ik een hand om haar lende. De hydraline pompt door mijn aders, doet ze het of doet ze het niet? Ze is wat kleiner dan ik en ik kijk recht tegen haar punthoed aan. Langzaam kantelt de hoed omdat ze haar hoofd opricht om naar mij te kijken. De brede rand verbergt nog steeds haar gezichtje. De ronde vorm van haar brede hoed wordt steeds ovaler, meer en meer kantelt de hoed en dan plots verschijnen er twee stralende oogjes en een lieve glimlach. Lief legt ze haar rechter hand op mijn schouder. Bingo, ik heb touch, hop en daar heb ik haar in mijn armen. Als je het als man zover gekregen hebt in je leven dat je met de boze heks mag dansen is dat een zeven mijl'stapijn in de richting van de overwinning op het kwade.

Als je voor de eerste keer met een vrouw danst moet je haar ter studie nemen. Geduldig tast ik haar mogelijkheden af. De nacht is nog jong, ik zal nog zoveel met haar kunnen dansen. Ze wil dichterbij tegen me aan kruipen maar die brede hoed van haar zit behoorlijk in de weg. Hop, met een ruk gooit ze die op een tafeltje, weg hoed en ze slaat haar twee armen om me heen. Mooi is dat, een vrouw die alles elimineert wat in de weg zit is nu net wat ik nodig heb.

Frans Bauwer zingt zijn laatste woordjes van een refrein dat hij al tien keer herhaald heeft en wat nu? Het volgende liedje is helemaal niet dansbaar. Daar sta ik dan, met haar in mijn armen. Ik neem haar linker hand, bedank haar voor het dansen en geef een handzoentje. Dan maar terug naar mijn kruk, wachten tot er een mooi liedje komt om nog eens met haar te dansen.

Blijkbaar heeft ze er geen zin in om op mij te gaan zitten wachten totdat ik weer een geldig excuus heb gevonden haar te benaderen en ze neemt haar glas en komt naast me aan de bar zitten. Ongelovig kijk ik haar aan. Nog nooit meegemaakt. Ze komt zomaar naast me zitten. Zonder hoed en een glas dat bijna leeg is. Mijn ogen glijden langst haar lichaam. Het lange purperen kleed dat ze aan heeft past precies rond haar mooie figuurtje. Ik bestel nog maar een Bacardi-Cola en een biertje voor mij. Aan haar oogjes te zien heeft ze al enkele glaasjes op. Waarom moeten vrouwen eerst beschonken zijn om toegankelijk te worden? We praten over van alles en nog wat, af en toe een dansje tussendoor, Bacardi-Cola's en biertjes. Ik overhandig haar een visitekaartje van me. Daar staat alles op, mijn naam, GSM nummer en email adres. In het lange kleed dat ze aan heeft zijn geen zakken en ze schuift mijn kaartje voorzichtig in haar BH. Wauw, als mijn naam zo dicht bij jouw hartje mag.....